Capo 3

Koleje

(Petr Kunstmüller)

Am'A

1. Vod někud nikam vedou tyhle koleje

A kdy se vrátí to já nevím

Ze starejch pražců vítr listí navěje,

Ze starých zásad zase slevím.

2. Vod někud nikam jenom já zase utíkám, Neptám se zda to za to stálo.
Prej fůru času, přesto pořád pospíchám
a s naší láskou, co se stalo?

R) vždyť naše láska už to ví...... Naše láska už to zná
Už zrějí tony pohřební...... Naše láska umírá

- Vod někud nikam vedou tyhle koleje
   A kde se střetnou možná v dálce.
   V Kostnici hoří zbytky mojí naděje,
   Srdce jsem prohrál v týhle válce
- 4. Vod někud nikam vedou tyhle koleje, A z drezín kouř se sněhem víská. Od pražců dál mý stopy vítr zavěje, Prach z mejch bot karbolem se blízká
  - Vod někud nikam vedou tyhle koleje
     A život nezná žádný zkratky.
     Až hnědý pražce zima cukrem poleje,
     Jak ony nevrátím se zpátky
     R)